

Kodály-est Szilágycsehben

Annak ellenére, hogy számos, nagy rendezvénynek adott már otthont a Szilágycsehi Magyar Ház az elmúlt években, annyian talán még egyiken sem voltak, mint november 11-én, vasárnap este megtartott Kodály-esten.

„Legyen a zene mindenkié!” kodályi jelmonddal meghirdetett rendezvényre beérkezett érdeklődőket Vida Katalin, a Tövishát Kulturális Társaság elnöke köszöntötte.

Kodály Zoltán születése 130. évfordulója előestéjén Varga D. István magyartanár idézte a nagy magyar zenei óriás, a magyar zeneszerzés, néprajzkutatás, zenepedagógia, művelődéstörténet kiemelkedő jelentőségű alakját. Az előadást az MTV Archivumból átvett Kodály-interjú zárta, melyben a Mester a zenei oktatásról vall, arról, hogy már óvodás korban meg kell szeretetni a gyerekekkel a zene világát, különben nem várhatjuk el a felnövekvő generációtól, hogy a későbbiekben érdeklődjenek a komolyzene iránt.

A Kodály-életmű fellapozása után a szilágysomlyói Szederinda citera zenekarnak tapsolhattunk. Gáspár Attila, zenetanár, karnagy a citera zenekar megszólaltatása előtt hangsúlyozta, hogy Kodály célja az éneklő

ifjúság, az éneklő nemzet volt. Az általános zenei műveltség kialakíthatósága érdekében kidolgozta a relatív szolmizáción alapuló pedagógiai módszert, és számos pedagógiai művet tett az iskolások asztalára, elsőként a kétszólamú éneklésbe bevezető *Bicinta Hungarica* sorozatát. Ebből kaptunk izelítőt, a Szederinda csodálatos kiváló előadásában, de a zene hallgatása közben azon is elgondolkodhattunk, hogy a citerázás milyen örömet lophat mindennapjainkba. A szilágysomlyóiak műsorának záróakkordjaként a 134. genfi zsoltár zengte be a termet.

Az est záró részében, Kodály üzenetéhez híven, felesendült a kórusmuzsika. A Gyulaffy László Iskola kórusát Pályi Kiss Emese vezette. Kodály népdalfeldolgozásaiból adtak elő egy dalsokrot. A gyulaffysok műsora közben is tetten érhető volt az együtténeklés öröme. Igaznak éreztük azt a megállapítást, hogy Kodály a népdalokat, mint igazgyöngyöket fűzte össze, megalkotva a gyöngysort, mely felöltözteti a lelket.

Befejezőképpen a messze földön híres szilágycsehi töltött káposztával kínáltuk meg a fellépőket, akik énekszóval köszönték meg a finom étel előállítójának, Papp Erzsébetnek a munkát.

A bizonyosság tudatában, hogy Kodályon át vezet az út magyar és európai zenei identitásunkhoz, zenei anyanyelvünk szépségeihez, hogy a nagy Mester méltó arra, hogy emlékét tisztelettel idézzük, ébren

tartsuk, köszönjük mindazok munkáját, akik előadtak, felléptek, mozgósítottak, és azoknak is, akik eljöttek emlékezni, és fejet hajtani Kodály Zoltán szellemisége előtt.

Vida Katalin

